

Скарбничка

ДИТЯЧА ГАЗЕТА

**МОЛОДШИЙ
БРАТИК** 3

Пригоди шукачів 4

**СЛЕДЫ
ЛЕОПАРДА** 6

**НЕОБЫЧНЫЙ
БУДИЛЬНИК** 7

У СВІТІ ЦІКАВОГО 8

ВЕСЕЛЫЙ ENGLISH 9
**ЗУСТРІЧ НА
ЕКВАТОРІ** 11

Справжнє багатство

Діти, ви любляєте подарунки? А дарувати їх іншим?

Я знаю одного хлопчика, котрому його ж щедрість принесла велику радість. Це Данилко.

Жили по сусідству двоє друзів – Славко та Данилко. Тато Данилка час від часу бував у відрядженнях за кордоном і, звичайно ж, ніколи не повертався без подарунків.

– Я тішуся, що можу подарувати тобі таку річ, – говорив при цьому тато своєму синочкові.

Якось, коли Данилко знову чекав на татка, він зауважив, що не тільки скупив за ним, але дуже чекав подарунка.

Цього разу тато привіз йому маленького іграшкового автомобіля. Він був, як справжній, навіть фари

світилися. Увесь день Данилко то розглядав іграшку, то будував для неї гаражі з кубиків, робив автостраду з паперу, організовував паркування на кухні біля столу, у спальні біля ліжка, у вітальні біля телевізора. Увечері вони зустрілися зі Славчиком. Той, звичайно ж, був у захопленні від машинки.

– Може, і мені колись хтось подарує таку, – з надією в голосі промовив він.

Пізно ввечері Данилко лежав у ліжечку і роздумував: «Я неодноразово пригощав Славка шоколадками, дарував кубики та цікаві книжки, але ж усе це можна придбати в крамницях нашого міста. А ось такої машинки, як у мене, я ніде не зустрічав. Отже, Славко даремно мріє, що йому хтось подарує таку іграшку?»

Такі думки не давали хлопчикові заснути. Врешті-решт він виліз з-під теплої ковдри, взув тапочки і поспішив до тата, який засидівся за роботою.

– Таточку, Славко теж хоче таку машинку, як у мене. Але ти ж знаєш, що у нас в місті вони не продаються. Він дуже зрадіє, якщо ми йому, подаруємо машинку, – несподівано сказав Данилко.

Тато подивився синові в очі.

– Згоден. Порадій разом зі своїм товаришем, – сказав він.

Коли б хтось із вас міг бачити тоді Данилка! Його обличчя сяяло. Мама з татом не могли натішитися щедрістю свого синочка.

РОЗМАЛЮЙ.

Хто хоче тільки отримувати, але не давати, той скоро стає невдячним і перестає цінувати те, що отримує. А ви, діти, пізнали цю радість? Чи любите ви ділитися тим, що отримуєте?

Все ко благу

2

Сашуня

5

**Смутные тени
на железнодорожном
полотне**

10

Полічи всіх птахів на сторінці.

Расцветают абрикосы.
Как красиво! Посмотри!
Вот и пчелки-медоносы
К ним летят: одна... две... три!
Солнце личико ласкает
Вместе с нежным ветерком,
Бог нам радость посылает
Вместе с каждым новым днем!

Найди и зачеркни птичек, у которых в клюве нет листочка.

ВСЕ КО БЛАГУ

Лида и Юра вместе с родителями стояли у ворот санатория и ожидали автобус, чтобы скорее вернуться домой. К ним подошла дежурная тетя Паша. В руках у нее была маленькая ярко-зеленая птичка.

— Может быть, возьмем с собой попугайчика? Видно, улетел из дому. Пропадет, бедняга, здесь, в лесу.

Дети очень обрадовались такой находке. Но если бы они знали, чем кончится эта поездка с попугаем в руках, вряд ли они бы так ликовали.

Дело в том, что попугайчик, как и всякая птичка, хочет жить на свободе. Но он же не понимал, чем может обернуться для него такая свобода. Ведь на свободе ему будет хорошо только в тех странах, где нет холодной зимы. И вот, желая вырваться из рук новых хозяев, он до крови расцарапал нежную детскую кожу рук. Хорошо, что мама догадалась освободить от посуды картонную коробку, чтобы поместить в нее беднягу-попугая. И это удалось с трудом, ведь коробку нужно было успеть обвязать. Иначе

птичка снова вырвалась бы из рук и вылетела бы в открытое окно или бы ударилась о прозрачное стекло. Вот сколько хлопот пережили Лида и Юра. Так что радости у них немного поубавилось. Но, к счастью, все обошлось благополучно. Хотя попугайчику пришлось сидеть в коробке еще целую ночь и полдня, пока папа не привез домой клетку для птиц.

А через несколько дней новый жилец уже освоился в доме, его даже выпускали из клетки. Только предварительно закрывали форточки и следили за тем, чтобы занавески полностью закрывали стекла окон. Ведь птичка не понимает, что там стекло. Она думает, что открыт путь для полета наружу, и может сильно стукнуться о стекло.

Еще неделю спустя Лиду и Юру ждал настоящий сюрприз: их попугайчик начал разговаривать: повторять слова, которые они говорили ему. Вот радости было!

— Видишь, Кокоша, а ты не хотел ехать к нам, все руки нам с Юрой расцарапал! — приговаривала

Лида, глядя своего любимца по головке. — Кокоша хороший?

— Кокоша хороший, Кокоша хороший, — хриплым голосом повторял попугайчик, заглядывая своей хозяйке прямо в рот.

Лида и Юра приглашали ребят со своего двора, чтобы они тоже поглядели на попугайчика. И ребятам, и Кокоше нравилось играть вместе. Попугайчик смело перелетал с одной детской головы на другую, совершенно не опасаясь детей.

— Представляете, как он боялся нас, как клевал и царапал наши руки, когда мы везли его в автобусе! А теперь никого не боится, даже вас, хотя видит вас впервые, — постоянно повторял Юра каждому новому посетителю.

Нередко и мы, подобно этому попугаю, обижаем тех, кто желает нам добра. И частенько огорчаем Бога, Который иногда допускает в нашей жизни неприятные моменты — мы начинаем жаловаться, проявлять недовольство или даже сердиться. Наша сегодняшняя история о маленьком попугайчике Кокоше служит наглядным примером.

Домалюй малюнки по клітинках.

ЛАБИРИНТ

ТРОПІЧНІ ПТАХИ

Розмалюй.

ДЕ ЖИВУТЬ БДЖОЛИ?

Полічи всіх однакових бджілок і визнач, в якому вулику вони живуть. Напиши на кожному з них кількість жителів.

Помоги зебрі Тому знайти свого брата-близнюка.

Молодший братик

П'ять років Сергійко ріс як одинак у сім'ї. Мама з татом приділяли йому багато уваги, і Сергійко почав думати, що все тільки для нього. Та одного разу все змінилося.

Тато прийшов дуже веселий, підкинув синопка на руках і повідомив йому, що він тепер має маленького братика. Хоч Сергійко довго і терпляче чекав такої події, усе сталося якось несподівано і дивно.

Спочатку Сергійко дуже пишався тим, що має маленького братика, розповідав про це усім друзям і сусідам, та незабаром помітив, що мама приділяє йому набагато більше уваги. Це через його братика в мамі з'явилося більше роботи, а Сергійко змушений був робити усе сам: і одягатися, і зашнуровувати собі взуття.

За місяць перебування малюка в домі Сергійкове незадоволення перейшло за край.

— Синку, хіба ти вже зовсім не любиш свого

братика? — якось запитала мама.

— Не люблю, — похмуро відповів Сергійко.

— Та чому ж? — продовжувала мама. — Він скоро підросте, почне ходити, розмовляти, і ви будете разом гратися. Вам удвох буде веселіше. Та чому ж ти його так не любиш?

— Бо всі тільки дивляться на нього і приносять йому подарунки, а коли він виросте, то зламає усі мої іграшки, — несміливо висловився Сергійко.

— Твій братик тепер такий маленький і безпомічний. Йому потрібні захист і догляд. Невже ж тобі його не шкода?

Сергійко мовчав.

Наступного дня мама прала. Вона поклала малюка, який спав у ліжечко і пішла на двір вішати білизну. Сергійко бавився в іншій кімнаті. Раптом з кімнати, де спав братик, почувся плач. Сергійко відразу ж побіг подивитися, що сталося, і побачив Славка на підлозі.

Він розповився і лежав на спині, розкинувши рученята. Сергійко жажнувся. Він підбіг до братика, підхопив його на руки, пригорнув до себе і у відчай закричав:

— Мій любий, рідненький братику, не помирай, будь ласка, тільки не помирай!

Та малюк розкрив оченята і почав голосно плакати. Сергійко раптом по-іншому подивився на братика і невимовно втішився, що він живий, дихає, бачить і... навіть плаче.

— Я люблю тебе, мій любий, — шепотів Сергійко, цілуєчи маленького.

Сергійко не помітив, як до кімнати увійшла мама. Вона здивовано завмерла на місці і не могла зрозуміти, що сталося.

Це велике щастя, коли тебе люблять, але не менш щасливий і той, хто вміє любити. Любіть своїх ближніх, кажіть їм частіше добрі та лагідні слова.

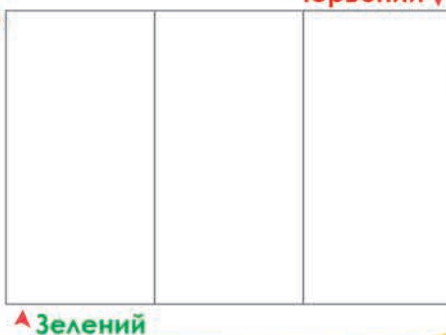
Допоможи дідуся знайти всі предмети в саду, про які він щойно подумав.

Сьогодні ми з вами вирушимо в подорож до Італії – країни смачної піци, паст, оливки і сонячного настрою. Вона має багату історію, але інтерес до неї не вщухає навіть у наш час. Тож уперед!

Завдання 1

Розфарбуй малюнок відповідними кольорами і ти дізнаєшся, як виглядає прапор Італії.

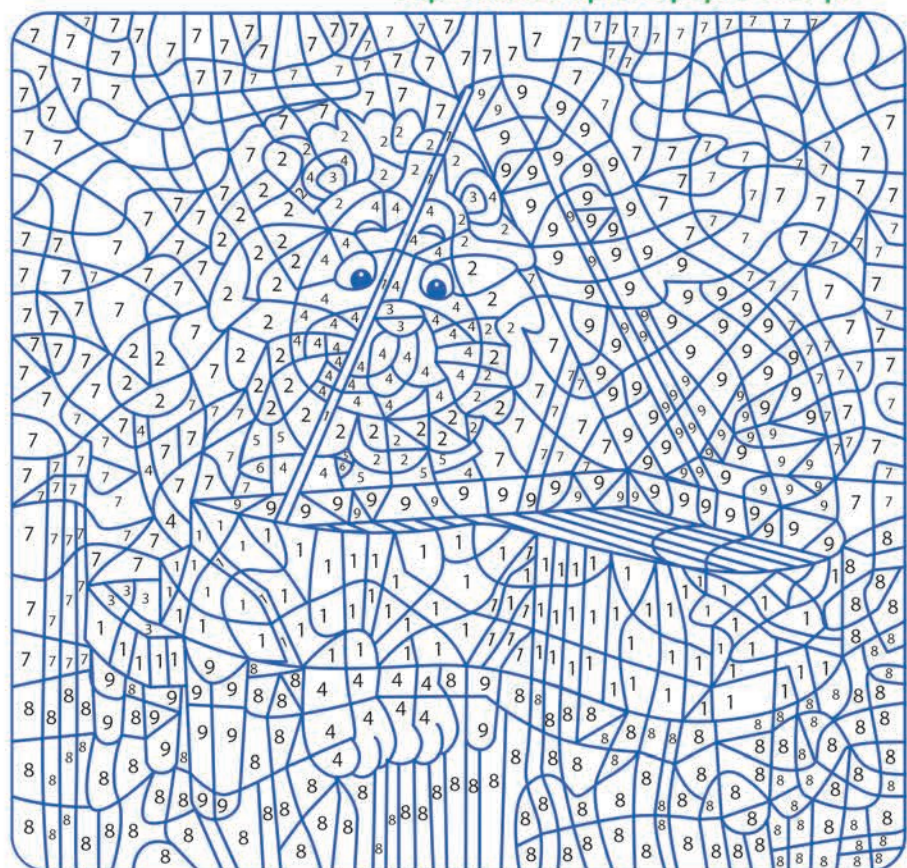
Декілька цікавих фактів:

- Столиця Італії – Рим
- 80% території країни — гори і горби
- Італійці за своє життя стають очевидцями більшої кількості землетрусів, ніж жителі інших країн Європи.
- В Італії немає бездомних тварин.
- Усі італійські слова закінчуються на голосний.
- Щорічно Італію відвідують понад 40 млн. туристів
- На всій території Італії функціонує понад 3000 музеїв.

Національною квіткою Італії вважається лілія. Дотримуйся нижче зазначених вказівок і тобі вдасться власноруч зробити цю чудову квітку.

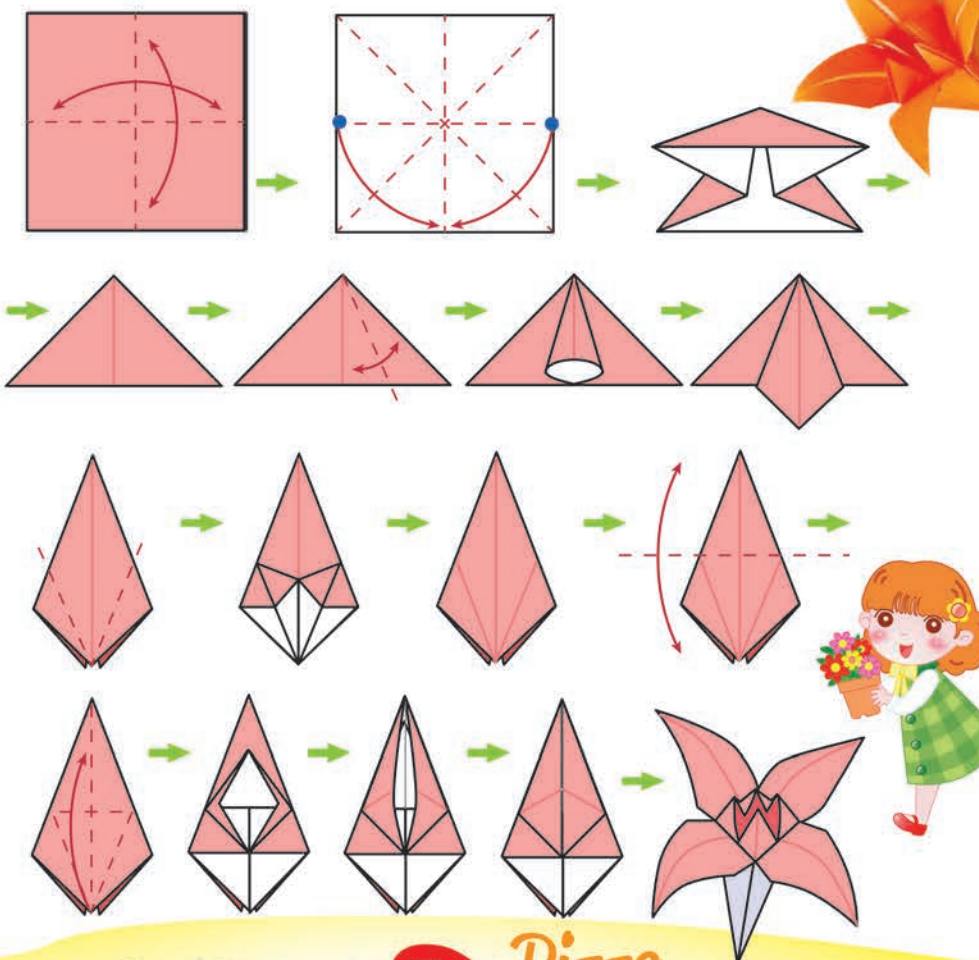
Завдання 2

Розфарбуй малюнок за цифрами і ти дізнаєшся, який музичний інструмент було винайдено відомим італійським майстром Бартоломео Крістофорі в 1709 р.

● - 1 ● - 2 ● - 3 ● - 4 ● - 5 ● - 6 ● - 7 ● - 8 ● - 9

Завдання 3

Завдання 4

Спорт традиційно займає в житті італійців важливе місце. До популярних видів спорту в Італії належать регбі, гольф, теніс, велоспорт, волейбол, баскетбол. Розгадай шифр і ти дізнаєшся, яка ж гра посідає перше місце за популярністю в Італії.

Інгредієнти:

- основа для піци (можна купити у будь-якому магазині)
- кетчуп
- смажені гриби (шампіньйони)
- перець болгарський
- твердий сир
- помідори (1 шт.)
- цибуля

2 Викладаємо шар грибів.

5 Ріжемо кільцями перчик і розкладаємо зверху.

Завдання 5 Pizza

Дуже важливу роль у щоденному житті італійців відіграє їжа. З місцевою кухнею пов'язано багато звичаїв. Широковідомими італійськими стравами є піца та ризотто. Сьогодні ми з вами приготуємо вегетаріанську піцу – швидко і смачно!

Приготування:

1 Рівномірно по всій поверхні змащуємо кетчупом основу для піци.

3 Помідор нарізаємо кружечками і викладаємо наступним шаром.

4 Нарізану тонкими кільцями цибулю викладаємо на помідори.

6 Густо посипаємо піцу тертим сиром і ставимо її в мікрохвильову піч на 8 хвилин.

СМАЧНОГО!

Алла Кривоносова

Дівчинка Саша – дитина з обмеженими можливостями. Вона мала травму від народження, а тому трохи кульгає на праву ніжку. Сашуня – життєрадісна дівчинка, а також допитлива та привітна. Проте вона майже не бігає – важко бігати з кульгавою ніжною. Якось дівчинка запитала в матері, чому вона не така, як усі інші діти, – вони постійно бігають, залюбки граються у рухливі ігри. На що мама відповіла, що травму донечка отримала ще під час народження.

У дитсадочку, який відвідувала дівчинка, діти були привітними і чемними, вони не сміялися над її вадою. Вихователька категорично заборонила їм це робити. У школі все було інакше. Діти не намагалися зрозуміти особливий стан дівчинки. Деякі виявляли байдужість, тримаючись осторонь, а кілька учнів навіть глузували. Саша страждала від цього, мама постійно підтримувала доньку. Клас, у якому навчалася дівчинка, був недружний.

Але одного разу батьку дівчинки запропонували нове місце роботи, і тепер родина мала змінити місце проживання. Сім'я переїхала до нового будинку. А вже незабаром дівчинка піде навчатися до іншої школи.

Саша хвилювалася з цього приводу. Мама, розуміючи настрій доньки, запропонувала родині попросити допомоги у Господа. Усі разом вони помолилися, щоб Саші було добре і затишно у новій школі.

Наступного ранку дівчинка пішла до школи, йдучи шкільними коридорами, трохи нервувала. Раптом її хтось покликав, вона зупинилася. Поруч з нею стояла висока вродлива вчителька з приємною усмішкою.

– Ти Саша? – запитала вона.

Дівчинка ствердно кивнула головою.

– Я твоя вчителька, Вікторія Дмитрівна, ходімо швидше до класу, я тебе з усіма познайомлю.

Після цих слів дівчинка заспокоїлася і сміливо увійшла до класу. Вчителька привіталася, а далі сказала: «Це Саша, нова наша учениця, вона буде навчатися у вашому класі. Я щиро сподіваюся, що ви потоваришуєте з нею».

Саша поглянула на нових однокласників. Вони приязно дивилися на дівчинку. Вікторія Дмитрівна запропонувала Саші сісти поруч із білявою дівчинкою. На перерві білявка поцікавилася, де Саша навчалася раніше, а потім запропонувала пограти у гру «Відгадай слово».

Нові однокласники не дратували дівчинку, не насміялися над нею.

Адже вчителька ще напередодні повідомила учнів про те, що до них приєднається особлива учениця. Вона попросила дітей піднятися зі своїх місць і, стоячи на одній нозі, пострибати. Із цим завданням майже всі впоралися, хоч ніхто довго стрибати на одній нозі не зміг. А потім вона запропонувала побігати на одній нозі. Ніхто не зміг виконати завдання. У такий спосіб вчитель допоміг дітям зрозуміти, у чому особливість нової учениці. Тому, коли Саша з'явилася у класі, до неї поставилися із повагою, без глузувань.

Як добре, що небадужість дорослих передалася дітям. Дівчинці приємно було навчатися в цьому класі, а тому і не дивно, що наприкінці навчального року вона була серед кращих дітей у навчанні. На святі останнього дзвоника Саша із захопленням промовила до мам:

– Матусю, мені так приємно навчатися у цій школі, я найщасливіша у світі.

– Я знаю про це, – відповіла жінка, в очах котрої блищали сльози радості. Подумки вона промовляла: «Дякую тобі, Господи, що так чудово все влаштував!»

Соедини пунктирную линию и раскрась.

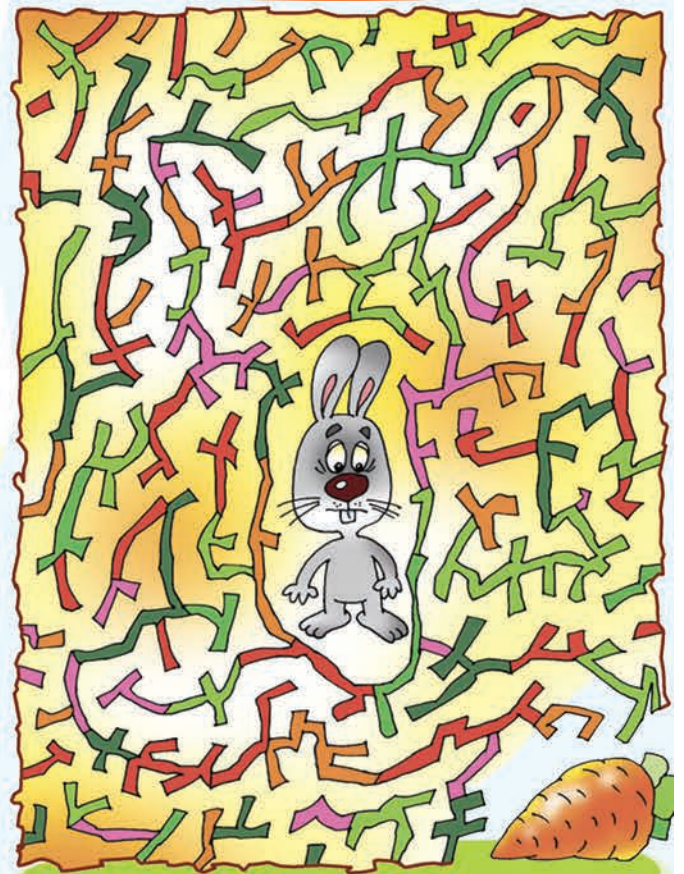
НАЙДИ 10 ОТЛИЧИЙ

Загадки

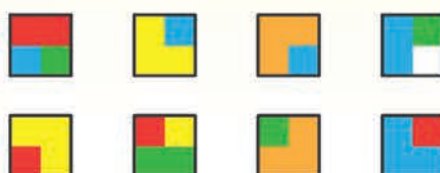
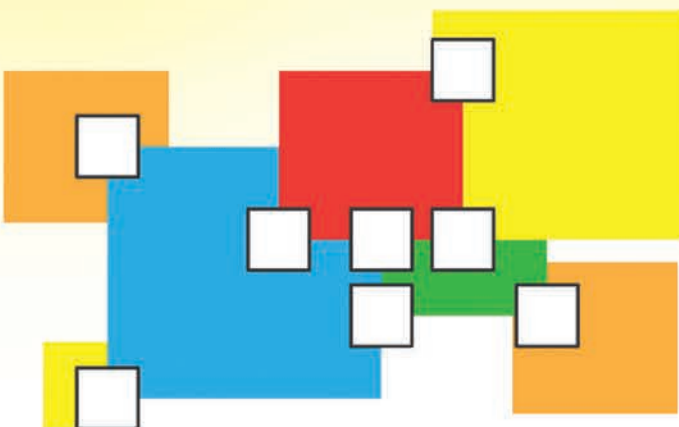
Тут на гілці чийсь будинок,
Ні дверей в ньому, ні вікон,
Але пташенят там жити тепло.
Будинок такий зветься

(Пізн.)

Цифры

Найди место для каждого квадратика внизу.

Хелен Робинсон

СЛЕДЫ ЛЕОПАРДА

События, о которых мы вам расскажем, происходили в Индии.

Однажды люди заметили неподалеку от их деревни оставленные на земле следы чьих-то лап. Они сразу определили, что это следы леопарда. Встревоженные, они спрашивали друг друга: «Что нам делать? Этот леопард убьет весь наш скот».

Как выяснилось позже, им не о чем было беспокоиться. «Вы не поверите, что произошло прошлой ночью! — с восторгом рассказывал один из них. — Я увидел леопарда,

разгуливающего по ближайшему пастбищу, и уже собирался побежать за помощью, когда заметил, что он не собирается нападать на корову, которая находилась неподалеку. Вместо этого животные мирно улеглись, прижавшись друг к другу».

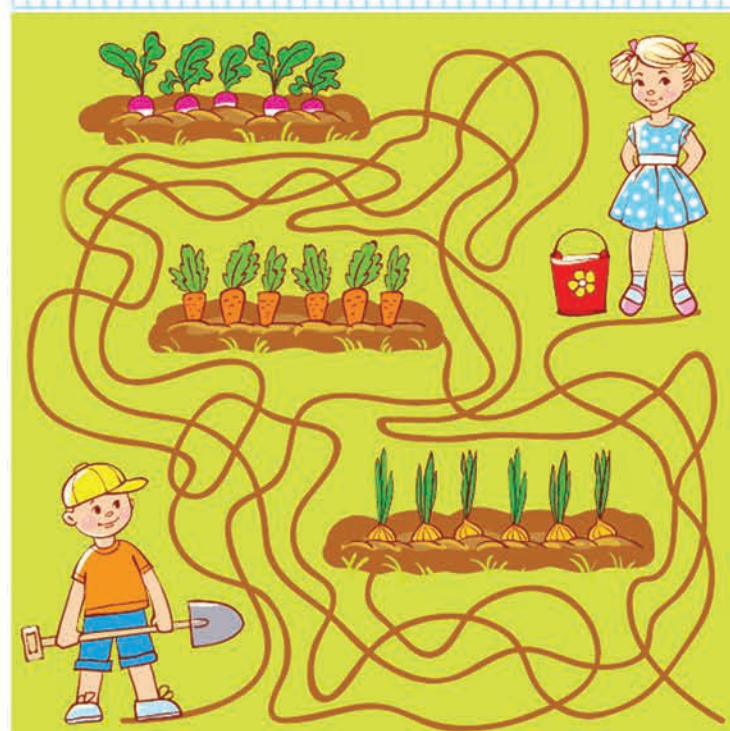
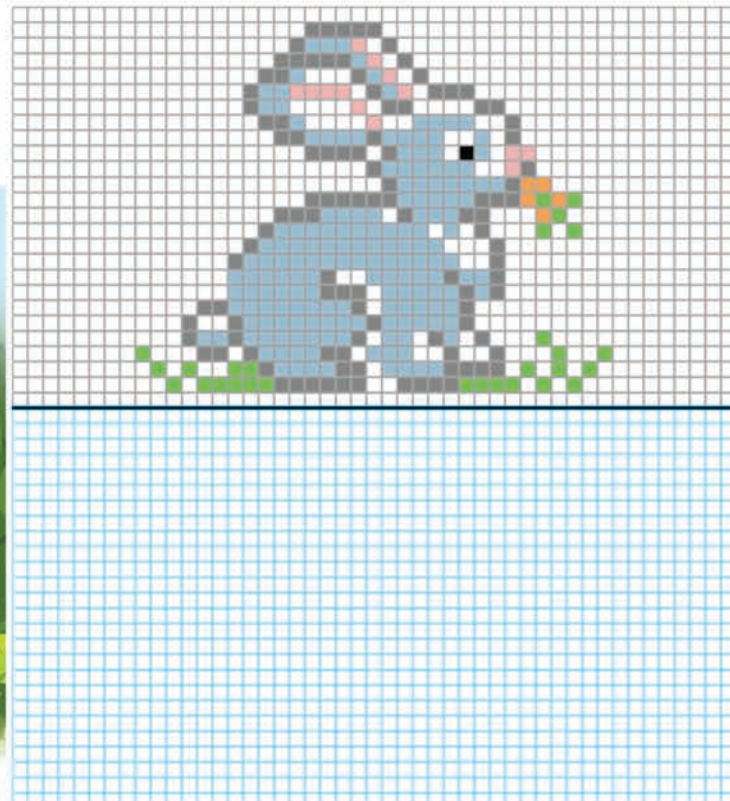
Трудно было в это поверить, но другие люди вскоре подтвердили, что это не ложь. Они тоже оказались свидетелями подобной картины. Каждую ночь леопард приходил навестить своего нового друга — корову. Деревенские собаки лаяли

всякий раз, когда чувствовали запах четвероногого чужака, но сами жители деревни стали радоваться присутствию леопарда. С тех пор, как он появился в их селении, другие хищники старались держаться подальше от этого места. Защитники дикой природы решили не трогать леопарда и позволили ему навещать корову.

Могут ли леопард и корова ужиться вместе? В это сложно поверить, не так ли? Такие вещи обычно не происходят, но это лишь слабое подобие того, что будет на Новой Земле.

Нарисуй по клеточкам кролика и раскрась.

ПТИЦЫ ЗНАЮТ ПУТЬ

Одна из тайн, которую ученые до сих пор не могут постичь до конца, — это миграция птиц. Подсчитано, что около 20 миллионов птиц каждый год перелетают из холодных северных краев на юг. От маленьких колибри до больших ястребов — все они участвуют в миграции.

Вот некоторые из неразгаданных тайн: откуда птицы знают, в каком направлении двигаться? Как они не сбиваются с курса во время перелетов? Каким образом они находят одно и то же место год за годом? Как голуби во время дневного перелета ориентируются на

луну, которую не видно? Может быть, некоторые птицы распознают такие ориентиры, как горы? А может, другие двигаются по направлению волн океана? Некоторые исследователи считают, что одни птицы ориентируются по запаху, а другие — на слух. Откуда птицы знают, когда пора лететь? Могут ли они определить время по своим внутренним часам?

Исследователи обнаружили, что голубей и белоглазых овсянок приводят в замешательство радиоволны. Было выявлено, что на шее у этих птиц расположено

нечто вроде магнитного детектора, который помогает им лететь, подобно как пилоту помогают различные приборы в самолете. Птицы, например, гагары, журавли, чайки, пеликаны, ласточки, стрижи, гуси и некоторые утки, перелетают только днем. Ястребы, грифы и орлы парят на восходящих потоках воздуха, образуемых солнечным теплом, и тоже путешествуют днем. Небольшие птицы, например, мухоловки, воробьи, иволги, певуны и дрозды, путешествуют преимущественно ночью.

Чудеса Божьего творения!

От чего вы просыпаетесь по утрам? Может быть, это яркие лучи солнца, заглядывающего в ваше окно? Может быть, звонит ваш будильник? Может быть, ваша кошка забирается к вам в постель? Все это безобидные способы, помогающие вам начать новый день. Я хочу вам рассказать об изобретениях, которые так и не стали популярными.

Например, один изобретатель предложил устрой-

ство, которое будило бы вас, сталкивая с кровати. Представьте себе, что вы просыпаетесь каждое утро на полу! Другой человек предложил будильник, который бы поливал спящего холодной водой.

В 1882 году Сэмюэль Эпплгейт из Нью-Джерси придумал следующее. Он присоединил будильник к большой деревянной раме, на которой было 60 кусков пробкового дере-

ва. Когда он срабатывал, пробки должны были падать на голову спящего. Они были достаточно легкими и не причиняли боли. Но если вы проснетесь от падения непонятных предметов вам на голову, я думаю, вы не будете в восторге.

И если вы хотите, чтобы утренний подъем для вас не был слишком сложным, старайтесь не засиживаться допоздна.

ВУЛКАН

Додавши звичайний оцет у харчову соду, ви зможете побачити цікаву реакцію. Насипте побільше соди (близько 2 столових ложок) у невелику посудину і лийте на неї оцет прямісінько з пляшки. Вміст склянки просто на очах почне «закипати» і пінитися. Обережно! Не нахильтеся до реагентів.

А виліплений з пластиліну вулкан (конус із отвором), закріпіть на посудині. Коли оцет буде литися на соду, що знаходиться всередині, станеться маленьке диво: піна-магма стрімко витікатиме назовні, мов під час вищереження реального вулкану.

ВОДНА ВЕСЕЛКА

Ще один цікавий дослід – «водна веселка». Прослідкуйте, як завдяки певним діям змінюється колір води в посудині! Отож, налейте воду в прозору банку і додайте таблетку фенолфталеїну (продається в будь-якій аптеці). Рідина в банці буде прозорою. Але варто вам додати розчин харчової соди – і вода тієї ж миті набуде яскраво-малинового кольору. Ось такі дива!

Коли ж ви додасте в малинову воду лимонну кислоту або оцет, рідина знову стане прозорою.

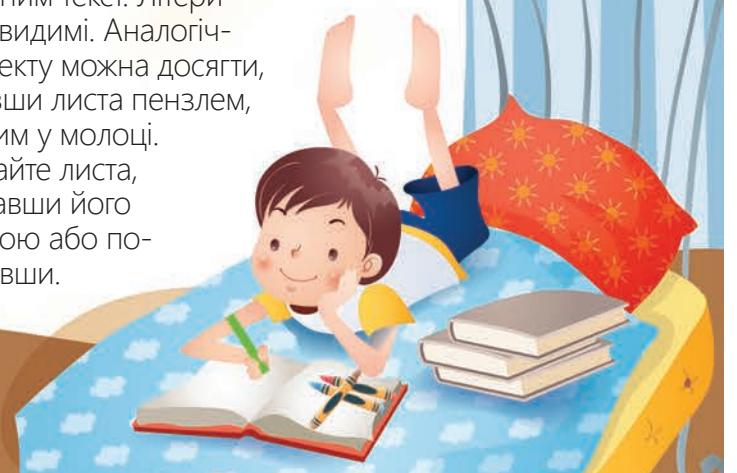
МИЛО В ДОМАШНІХ УМОВАХ

Гарячий міцний розчин із соди для прання треба налити у склянку. Додавайте в неї по краплях рослинну олію, доки не перестане розчинятися. У розчин, який отримали, всипте трохи звичайної харчової солі. Ви побачите, як тверде мило поступово спливе на поверхню. Можете легко зібрати його руками.

ЛИСТ-НЕВИДИМКА

Напишіть листа за допомогою пера, вмочуючи його в сік лимону або в розчин лимонної кислоти. А щоб його прочитати, розчиніть у воді кілька крапель аптечного йоду і трохи змочіть ним текст. Літери стануть видимі. Аналогічного ефекту можна досягти, написавши листа пензлем, змоченим у молоці. Прочитайте листа, потримавши його над парою або по-прасувавши.

У СВІТІ ЦІКАВОГО

Чи небезпечні павуки?

Багато хто з нас боїться павуків, але більшість цих тварин цілком сумирні й безпечні для людини. Павуки живляться комахами: вони виробляють клейку нитку і плетуть із неї сітку – павутину; комахі потрапляють у цю сітку, заплутуються, і павук їх з'їдає. Однак існує кілька видів павуків, укуси яких отруйний, – наприклад, тарантул та «чорна вдова».

Тарантул – це дуже великий павук; у нього коричневе тіло із жовтогарячими плямами на лапках і на черевці. Він живе у норах, які риє в землі. Тарантул може вкусити людину (якщо, наприклад, випадково на нього наступити), однак його отрута не набагато небезпечніша за бджолину.

«Чорна вдова» – ще один отруйний павук, однак небезпечними є лише дорослі самки – у самців та молодих самок отрута дуже слабка.

Для чого використовують смолу дерев?

Смола – це прозорий густий сік, який міститься в стовбурах деяких дерев, здебільшого хвойних. Зазвичай смолу використовують для виготовлення фарб і лаків, а також жувальної гумки. Крім того, з її допомогою очищують воду.

У давнину смолою користувалися як клеєм, нею замащували щілини в стінах будинків, смолили човни, щоб ті не протікали. Також зі смоли готували мазі для лікування ревматизму та хвороб шкіри.

Де міститься отрута скорпіона?

У скорпіонів так само, як у павуків, вісім лапок, а на голові спереду – особливі відростки – жуваляця, за допомогою яких вони поїдають здобич. Але, на відміну від павуків, черевце скорпіона поділене на дві частини: до передньої прикріплені лапки, задня частина – довга, витягнута і поділена на сегменти (вона трохи піднімається вгору і нагадує хвіст). На кінці цього «хвоста» є так званий пазур, де міститься отрута.

Скорпіони живуть у районах із посушливим кліматом, у пустелях та напівпустелях. Удень вони ховаються від спеки під камінням чи під корою дерев, а вночі полюють. Скорпіони живляться комахами та павуками.

Серед павукоподібних скорпіони по праву вважаються довгожителами, оскільки тривалість їхнього життя перевищує один сезон і становить від 2 до 6 років.

Скорпіони світаються в ультрафіолетових променях. При ультрафіолетовому освітленні скорпіони флуоресцюють зеленим кольором. При яскравому сонячному світлі панцир

скорпіона також відливає зеленим.

У крові снігових скорпіонів міститься антифриз, завдяки чому вони можуть витримувати температуру аж до мінус 6 градусів за Цельсієм. Однак якщо такого скорпіона взяти в руку, то він помре.

Зеленувате світіння вночі робить скорпіонів уразливими для людей, що займаються їхнім виловом.

Жало скорпіона розташоване в кінці черевця. Голка скорпіона довга і дуже гостра, біля її кінчика є два отвори, з яких виводиться отрута. Скорпіон контролює довільно закінчення отрути і відміряє, яку кількість впустити у кожен отвір. У деяких випадках скорпіони жалять свою жертву, не випускаючи при цьому отрути.

Отрута виробляється усіма скорпіонами, але ступінь отруйності варіюється у різних видів. Комахі, які служать основною їжею для скорпіонів, гинуть від укусу будь-якого виду. Деякі скорпіони небезпечні для молюсків. Тільки невелика група скорпіонів серед відомих науці 1050 видів небезпечні

Які фрукти ростуть у тропічних лісах?

Найбільше екзотичних фруктів росте в Південній Америці. Найвідоміші з них – папайя та ананас.

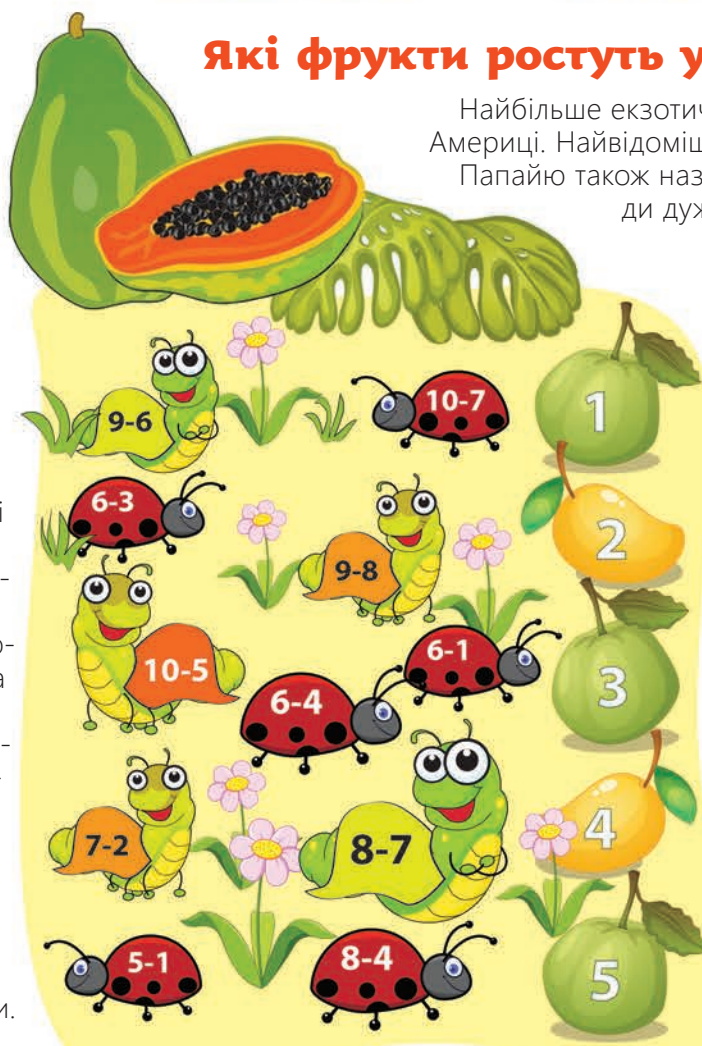
Папайю також називають «динним деревом», її плоди дуже смачні та можуть важити до 9 кг.

Окрім того, зі стовбурів папайї отримують сік, який містить цінну речовину – папайн.

Батьківщиною ананасу є Бразилія; звідти він поширився світом, і нині його вирощують у багатьох країнах зі спекотним і вологим кліматом.

Індія також прославилася своїми чудовими фруктами, найвідоміший із них – манго. Плоди манго дуже солодкі та ніжні, однак їх не можна довго зберігати.

Реші приклади, підбери кожному плоду підходящих гусениць і жучок.

для людини. У більшості випадків укус скорпіона для людини подібний до бджолиного – він викликає набрякання, почервоніння і хворобливе відчуття, які не є небезпечними і скоро минають.

У 1946 р. в Мексиці від жала скорпіонів загинули 1933 людини. Від їхніх укусів у Мексиці щорічно гине до 1000 чоловік.

Веселый English

SPRING FLOWERS

Весенние цветы

TASK 1

Read and remember new words.
Прочитай и запомни новые слова.

camomile
['кэмэмайл] – ромашка

snowdrops
['сноудропс] – подснежники

tulip
['тюлип] – тюльпан

lilac
['лайлэк] – сирень

TASK 2

Search for the words.
Найди необходимые слова.

G	K	J	C	R	O	C	U	S	D
S	N	O	W	D	R	O	P	S	A
C	M	S	C	J	Q	G	K	I	F
V	I	O	L	E	T	W	T	G	F
L	I	L	A	C	U	S	C	Z	O
L	C	K	M	U	L	D	E	K	D
C	A	M	O	M	I	L	E	Q	I
F	N	E	N	F	P	I	T	J	L
I	A	C	I	R	I	S	P	J	M
I	I	H	I	M	D	Y	F	G	P

crocus
daffodil
camomile

iris
lilac
snowdrops

tulip
violet

daffodil
['дэфэдил] – нарцисс

crocus
['кроукэс] – крокус

violet
['вайлэт] – фиалка

iris
['айрис] – ирис/петушок

TASK 3

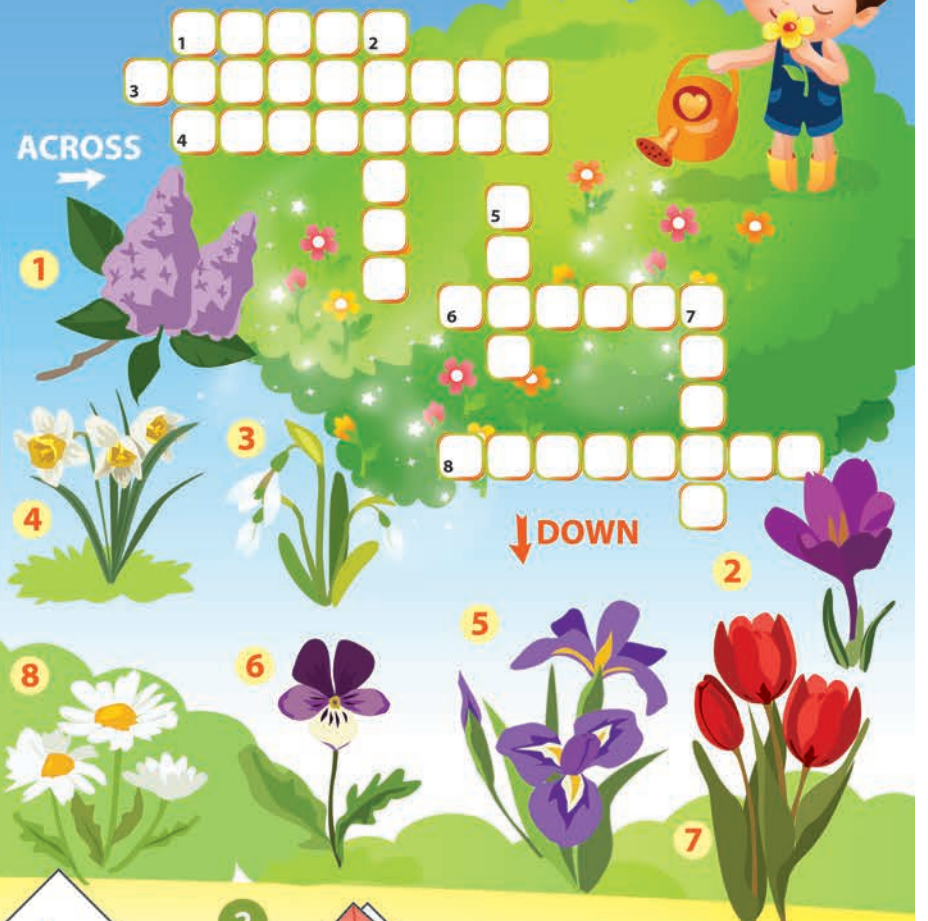
Do the brain-teaser and you will know what kind of flowers Julia likes.
Реши головоломку и ты узнаешь название любимых цветов Юли.

I like

TASK 4

Do the crossword.
Реши кроссворд.

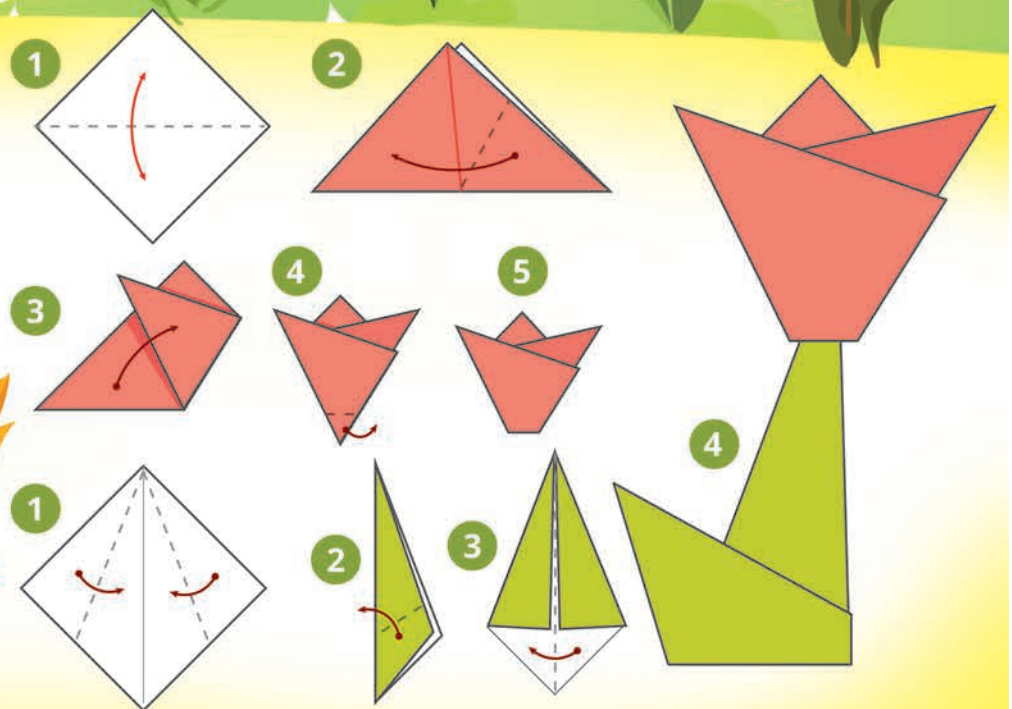

TASK 5

Circle every 5th letter and find out, what flower is hidden here.
Обведи каждую 5-ю букву и ты узнаешь, какой цветок здесь скрывается.

PW N A T Q X E L U R C M E L G H Z V I O J D N P

You can make it according to the scheme.
Можешь смастерить его, следуя схеме.

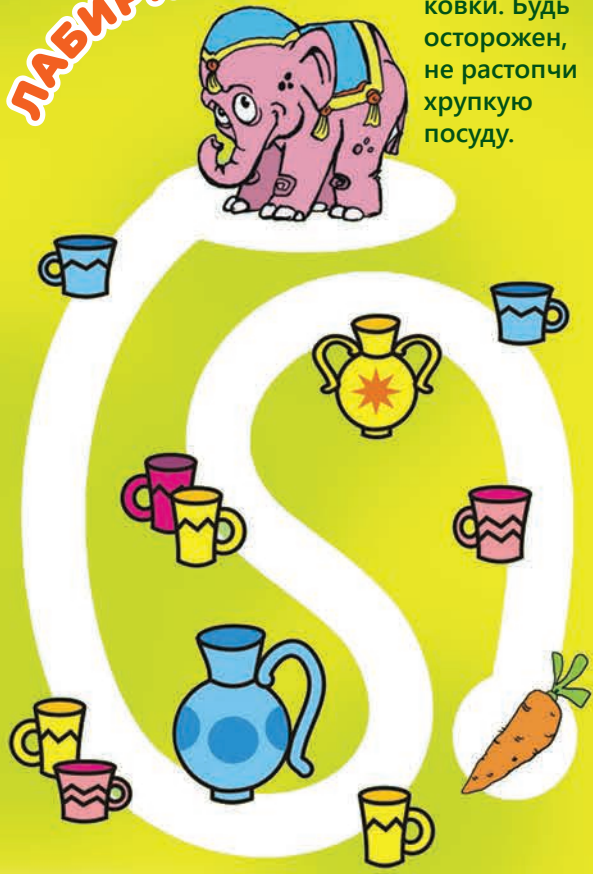

Во всех банках компот из одного набора ягод, и лишь в одной состав отличается. Найди эту банку.

ЛАБИРИНТ

Помоги слоненку дойти по дорожке до морковки. Будь осторожен, не растопчи хрупкую посуду.

ФИЛВОРД

Филворд – это словесная головоломка, в которой ответы уже даны в сетке – надо их там только найти. Спрятанные слова могут читаться в любом направлении – слева направо и справа налево, сверху вниз и снизу вверх, но никогда не пересекаются и не записаны по диагонали. В этом филворде спрятались названия семи цветов. Найди их.

Ян С. Довард

Смутные тени на железнодорожном полотне

Неожиданный грохочущий звук сотряс маленький домик, стоявший на склоне холма. Нора резко подняла голову.

– Что это было? – воскликнула девочка, выбегая из кухни.

– Ничего особенного, просто ручная дрезина проехала по железной дороге. Рабочие возвращаются со смены обратно в город, – ответила ее мама.

Девочка отрицательно покачала головой.

– С трудом верится. Больше похоже на то, как если бы на колею вывалили полную вагонетку угля. Я думаю, нужно спуститься вниз и посмотреть.

– Лучшее признайся, что не хочешь мыть оставшуюся грязную посуду, – возразила мама. – Смена закончилась, рабочие разъезжаются по домам.

Нора быстро домыла тарелки и поспешила спуститься по тропинке склона к железнодорожному полотну. Откуда-то издалека донесся пронзительный гудок паровоза. Вскоре мимо должен был проследовать вечерний экспресс.

Уже смеркалось. Нора знала, что в это самое время за несколько миль отсюда пассажирский состав минует извилистый участок дороги.

До того, как был изобретен дизельный двигатель, паровозы оснащались паровыми двигателями (машинами). Протяжные заунывные гудки, издаваемые в то время паровозами, были слышны на многие мили вокруг. В вечерних сумерках Нора часто стояла у железнодорожного полотна и молча махала рукой ехавшим в вагонах людям.

Но в тот вечер девочка хотела узнать, чем был вызван грохочущий гул. Осознание того, что экспресс пройдет по этим путям совсем скоро, побуждало ее бежать еще быстрее. Нора стала спускаться по крутой тропинке вниз. Где-то на полпути она остановилась. Прямо на железнодорожном полотне девочка заметила большую неясную тень.

– Что бы это могло быть? – произнесла она. Нора нервно втянула в себя воздух, когда поняла, что перед ней лежал огромный валун, высотой ей до пояса. Вокруг него были разбросаны камни поменьше. Вибрация, вызванная проезжавшей мимо дрезиной, спровоцировала обвал. Отдельные валуны на каменистых склонах пришли в движение и обрушились на рельсы.

– Так вот, что я слышала! – воскликнула Нора. Слабый гудок напомнил ей о приближающемся экспрессе. Налегая плечом на самый крупный валун, девочка силилась сдвинуть его с места, но тот не поддавался. Нора решила начать с камней поменьше, однако даже это оказалось ей не под силу. В отчаянье девочка вновь попыталась сдвинуть самый большой валун.

– Это бесполезно! – заплакала она. – Совсем скоро поезд будет здесь!

Собрав последние силы, Нора что есть духу стала карабкаться вверх по насыпи, направляясь к дому. Она дышала часто и тяжело.

– Скорей, мама, скорей! – кричала Нора. – Канистру с керосином!

Остановившись, она подобрала с земли сухую сосновую ветку. Схватив стоявшую на крыльце емкость с

горючим и быстро открутив пробку, Нора поспешно облила маслянистой жидкостью один конец ветки.

Девочка видела, как отец однажды делал это. Мать Норы стояла в дверном проеме. От недоумения глаза ее расширились: «Ты чего, дочка?»

Однако, проскользнув мимо матери, девочка сунула смоченный в керосине конец палки в растопленную дровяную печь. Таким образом у нее получился факел. Подняв его над головой, Нора бросилась вниз к железнодорожному полотну. Девочка уже отчетливо слышала рев парового двигателя. Пассажирский состав неумолимо приближался к участку, на котором произошел обвал. Нора еще ускорила шаг. «Я должна успеть!» – тяжело дышала она. Сползая по насыпи, девочка опиралась на одну руку, чтобы не упасть, а другой крепко сжимала пылающий факел. Она понимала, что если она не успеет вовремя остановить поезд, крушения не избежать.

Стоило паровозу показаться из-за крутого поворота, как в лицо Норы ударил яркий луч света, излучаемый лобовым прожектором локомотива. Девочка отчаянно продолжала размахивать факелом. Гудок паровоза был настолько громким, что Норе казалось, будто ее барабанные перепонки вот-вот лопнут. Поезд был совсем близко, однако девочка продолжала что есть сил размахивать горящим факелом. Она перживала, успеет ли состав затормозить. Свист гудка паровоза теперь звучал непрерывно. ➤

Микола Яненко

Зустріч на екваторі

Кажуть, що такої спеки, як на екваторі, немає ніде. І того дня, коли наше судно підходило до екватора, сонце пекло нестерпно. Палуба так нагрівалася, що босоніж не ступиш. Зрідка віяв вітерець, але гарячий і знесилений жаркими пісками Африки.

А в машинному відділенні двигуни аж пашили від напруженої роботи, і спека стояла нестерпна. Мотористи відразу після вахти поспішали на головну палубу. На ній і у волейбол можна пограти, і в басейні поплавати. Місця чимало – це велике судно, перевозили на ньому тисячі тонн риби.

Товариш по каюті Андрій узяв чистий одяг і собі подався до басейну. Та за мить, схвилюваний, забіг до каюти. Юнак аж тремтів увесь.

– Що трапилося? – питаю.

– Така спека, а їм дурниці в голові, – відхекуючись, промовив Андрій. – Тільки я до води, як там щось у ногу кольнуло. Чи їжака морського вкинули, чи хтосьнакого.

Андрій розгублено дивився на мене, а я стримував усмішку.

– Не віриш? Гайда на палубу, сам переконаєшся.

Ми дійшли до басейну. Вода в ньому була вкрита маленькими хвилями. Придивляємося. Днище темного кольору, і

годі вглядіти щось у воді. Довгенько ми вдивлялися, аж поки запримітили, як заворушилася сіра хмара.

– Є! – стиха промовив я і поманив рукою до себе Андрія.

Але сіра пляма враз десь зникла, і почувся викрик товариша.

Я відірвав погляд від води. Андрій відсахнувся вбік, а повз нього пролетіла незвичайна риба з вузькими крилами і впала на палубу.

Боцман почув стривожені голоси на палубі і вийшов з каюти:

– Що сталося? – запитав.

– Дивіться, – кивнув Андрій.

Усі озирнулися.

– Нема нічого дивного, – усміхнувся він. – Ви ж на екваторі вперше. Це летюча риба. Тут їх цілі зграйки над водою літають.

– А в басейн як вона потрапила? – запитую я.

Боцман відповів:

– Пролетить вона метрів тридцять, відпочине на воді і знову летить. Часом злітає височенько, навіть до палуби добирається, як сьогодні, – потім узяв рибку і кинув її за борт.

Вона легко, наче планер, опустилася на воду і зникла.

БАБОЧКИ

Посмотри внимательно и скажи, в какую бабочку превратилась эта гусеница.

Найди все части рисунка.

Обведи ветку дерева, старайся вести карандаш близко к контуру, но не заходи за него.

В последний момент девочка отскочила в сторону. Мимо с оглушительным ревом пронесся состав. Однако в то же мгновение машинист привел в действие тормозной механизм, блокирующий колеса локомотива, из-под которых во все стороны посыпались яркие искры. Какое-то время состав еще продолжал двигаться по инерции. В конце концов он все-таки остановился. Предохранительная решетка паровоза уперлась в большой валун.

Машинист и его помощник выпрыгнули из кабины паровоза, спеша осмотреть возникшее на их пути препятствие. Тяжело дыша, Нора подошла к ним, все еще держа факел в руках.

Пассажиры выбежали из вагонов, столпились вокруг.

– В чем дело? Что-то произошло? – наперебой выкрикивали они.

– Только взгляните на этот огромный валун, – взволнованный машинист указал на обломок скалы, а затем на Нору. – Если бы эта девочка не предупредила нас, мы разбились бы насмерть.

Люди наперебой стали засыпать Нору вопросами. Девочка старалась объяснить, что произошло. После этого один мужчина снял свою шляпу и пустил ее по кругу. Пассажиры стали бросать в нее деньги. Несколько минут спустя она была переполнена.

– Но я сделала это вовсе не ради денег, – смутилась Нора. – Кроме того, я не сделала ничего особенного. Я не могу принять такую сумму.

Ее голос утонул среди благодарных возгласов пассажиров и экипажа экспресса. Проводник погладил девочку по голове.

– Это смелый поступок. Сегодня ты спасла жизни многих людей.

Позже в тот вечер, когда все, наконец, успокоилось, Нора лежала в кровати, глядя в темноту. Девочка чувствовала себя абсолютно счастливой. Никогда прежде у нее не было такой большой суммы денег, однако радовалась она не поэтому. Одна мысль особенно согревала ее сердце: «Я остановила поезд! Я успела!». С улыбкой на устах девочка сладко уснула.

ЛАБИРИНТ

Юлія Бобонич

Анастасія Пахомова

Надія Гапко

Каріна Коваль

Уляна Пилипенко

Марія Прокопенко

Діана Бігуняк

Аніка Білоока

Єлизавета Хмельницька

Ніколь Заокіпна

Віталіна Ляшенко

Азал Ельдаров

Анна Марченко

Заур Ельдаров

Богдана Березовська

Катерина Бойчун

Hope.UA

ВА МАЛЮКИ

11:00
неділя

Відкрий світ захопливих історій разом з нами!

ВАРТО ДИВИТИСЬ

МАЛЮНКИ ЧИТАЧІВ

Любі діти!

Ми дуже вдячні вам за ваші малюнки. Надсилайте нам свої роботи на адресу видавництва, і ми з радістю їх опублікуємо в нашій газеті.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці кожного малюнка).

Оксана Кузь

Дмитро Дідоренко

Анжеліка Сіра

Аліна Теслицька

Аня Лепська

Владислава Гурська

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»

Видавець – християнське видавництво

Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

«Джерело життя»
ДЖ
Християнське видавництво

Відповідальний за випуск: директор видавництва

«Джерело життя» Василь Джулай

Головний редактор видавництва: Лариса Качмар

Відповідальний редактор: Інна Джердж

Дизайн та верстка: Юлія Сміль

Над номером працювали:

Ольга Бокова, Інна Джердж (молодша)

Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право редагувати і скорочувати тексти.

Рукописи не повертаються. Листування ведеться лише на сторінках газети.

www.lifesource.com.ua